Annonse

ANNONSE FRA Tysklands Turistkontor

100 år med arkitektur - vinn tur med Bauhaus

VIS BILDETEKST

Retter lyset mot seg selv

Svart humor og gjenkjennelig tematikk skaper gode anslag i Kompani Krøbels første teaterforestilling for voksne.

Annonse

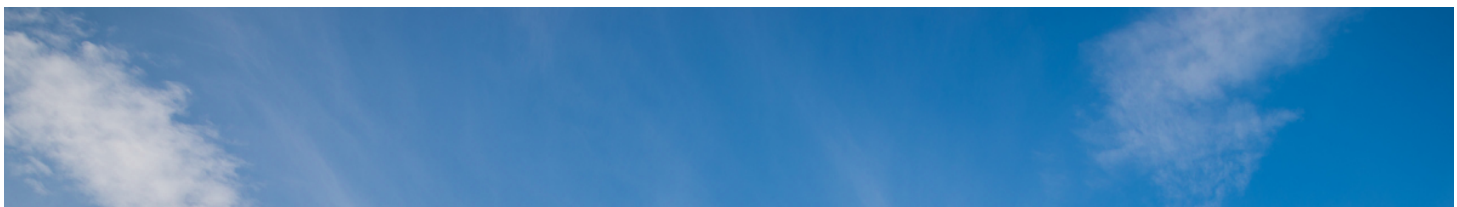

ANNONSE FRA Tysklands Turistkontor

100 år med arkitektur - vinn tur med Bauhaus

Av Mode Steinkjer

KULTUR

Publisert: 2. juni 2019 Sist oppdatert: 10:47, 1. jun 2019

4

TEATER

Annonse

ANNONSE - FRUKT.NO

Lei kjedelig matpakke? Slik kan den bli sprekere

STROSSLE

«Trulte fyller år»

Av Marit Røste

Regi: Yngve Emil Marcussen

Med: Marit Røste, Daniel Frikstad, Astrid Nøkland, Erik Hallert, Ann Mari Nordengen, Sindre Olav Fredriksen, Karen Husby Liland.

Kompani Krøbel, spilles på Teater Manu i Oslo

Bak mylderet av film- og dramaproduksjoner som forsøker å si noe generasjonsbetinget om vår tid, kjemper teatret ikke bare om oppmerksomhet, men også om originaltekster som kan gi gjennomslag. For noen gjelder det i teatret, som i livet, om å ta saken i egne hender, og slik kan det uventede og personlige slå inn fra flanken. Oslobaserte Kompani Krøbel må sies å fortsatt være i støpeskjeen, men har som mål å ta opp relevante problemstillinger. Humor er en åpenbar drivkraft, og uten at denne tar brodden av tematikken løfter det bittersøte dramaet «Trulte fyller år» fram de vanskelige og dels tabubelagte temaene blant en gruppe mennesker som er i ferd med å forlate ungdommen.

Vennegjengen har dels vokst opp med og inn i hverandre, og det er lett å anta at de har havnet i Oslo uten det helt store nettverket for øvrig. De fleste er fortsatt single og henger på karaokestedet Syng i helgene. Når vi første gang møter dem på Trultes 30-årsdag er de på ingen måte en sammensveiset gruppe annet enn i en erkjennelse om at alt må være som det alltid har vært. Sentralt står Trulte, som selvsagt ikke er døpt det. Marit Røste har skrevet manus ut fra seg selv og egne erfaringer som en «overvektig kvinne i dagens overfladiske samfunn», ifølge programmet. På slektstreet lar forestillingen seg tematisk plassere et sted mellom amerikanske «Venner for livet» og norske «Skam». Det handler om å finne sin egen vei blant forventninger, prestasjonsangst, fordommer, misunnelse og mer eller mindre oppnåelige mål for framtida. Føringene fra familie og foreldre kan være avgjørende, dels ødeleggende faktorer. Noen ganger ligger rett og slett ikke svaret i å ta seg sammen.

Annonse

STROSSLE

Røste har formet en tidvis svært god, nær, skarp og sorgmunter tekst som gjennom en rekke episoder fra Trultes liv ikke bare blir et nært portrett av en person som ut fra erfaring må vinne aksept for seg selv og sin egen kropp. Personene i hennes nærmeste omgangskrets er også alle gjenkjennelige hverdagsmennesker, som fra ulike vinkler møter utfordringer hva gjelder å finne seg til rette i seg selv. Som Trultes bortskjemte og overfladiske bror Hasse (Eirik Hallert) som ikke takler alvoret i møte med influenceren og kjæresten Katrine (Astrid Nøkland). Som ensomme Anette (Ann Mari Nordengen) som har et annet syn på gjengen enn Rakel (Karen Husby Liland), som ser ut til å godta at alt er slik det alltid har vært. Eller Johannes (Daniel Frikstad) som tilsynelatende er trygg på seg selv og sin egen homoseksuelle legning, og som blir sett opp til av Endre (Sindre Olav Fredriksen).

For alle handler det om å ta egne valg og finne fotfeste, og med tilmålte strimer svart humor som skalpell, skaper Røste både som dramatiker og skuespiller skikkelser man tror på. At hun ikke faller for fristelsen å overdrive eller karikere egenskaper eller lyter, heller ikke bli moralsk dømmende, er en styrke i stykket.

De pinlige samtalene og møtene hvor ingen lenger har særlig å si eller fortelle hverandre, understreker dette. Regissør Yngve Emil Marcussen kunne likevel med fordel strammet inn de mest gjentakende episodene og særlig sørget for langt bedre flyt i skiftene mellom dem.

Annonse

I rollen som Trulte balanserer Røste fint en skikkelse som framstår som et midtpunkt i gjengen på det viset at hun ut fra sitt ytre oppfattes som «ufarlig», en alle kan forholde seg til, og som derfor blir en målestokk for enkelte av dem som forsøker å hevde seg på andres bekostning. Kanskje er ikke gjengen sterkere sammensatt enn at hun er de andres eneste fellesnevner, og i det ligger flere gode rolletolkninger og øyeblikk av genuin virkelighetsnærhet.

Flere i Kompani Krøbel har bakgrunn fra Norsk Skuespillerinstitutt (NSKI Høyskole), og ble grunnlagt av Marit Røste sammen med Ann Mari Nordengen og Sindre Olav Fredriksen i 2017. «Trulte fyller år» er nyskrevet norsk dramatikk som i dette tilfellet tar utgangspunkt i ensemblets egen aldersgruppe. Scenografiske løsninger og virkemidler, blant annet med Røste i stolen til det man kan tenke seg er en psykolog, direkte henvendt til publikum i små monologer, fungerer fint i all sin enkelthet. Det upretensiøse i stykkets bearbeiding av manus, hvor fortellingene vektlegges uten større ambisjoner enn å engasjere publikum gjennom gjenkjennelighet til figurene og deres skjebner, er befriende. Det er lett å se for seg at Røstes episodiske tekst har et grunnlag som fint kunne blitt eltet inn i andre plattformer, særlig som TV-serie. En mer gjennomarbeidet tekst ville også løftet denne oppsetningen et hakk, særlig fordi et par av figurene i sammenhengen blir for sjablongaktig. Når det er sagt er «Trulte fyller år» en forestilling som gir av seg selv, og gjennom den tydelige idealismen som ligger i kompaniet makter de å levendegjøre temaer som behøver å bli lyssatt i andre sammenhenger enn gjennom upersonlig statistikk og seminarsynsing.

Annonse

Anbefalte saker

Ikke min president

Avslørt!

– Hvor lenge er man egentlig innvandrer?

Tempo og polkadotter på Kistefos

Ravn utfor stupet

DELE

Twitter

Facebook

EMNEORD

kultur

– Hvor lenge er man egentlig innvandrer?

Faller et sted mellom «Venner for livet» og «Skam»

Yayoi Kusama stjeler oppmerksomheten

Keanu Reeves har endelig fått sin velfortjente respekt

«Ulv i fåreklær 2» kan man med litt velvilje muligens se som et oppgjør med nasjonalisme

«Ma» er en velspilt lavbudsjettfilm som prøver å gjøre noe litt annerledes

– Du lager ikke en film om Diego Maradona fordi han er en fantastisk fyr

«Viser igjen, 20 år senere, at han ikke er blitt dårligere med årene»

«Bjølsen Valsemølle er litt mer konkrete enn den alminnelige, generiske poplyrikken»

Nytt album fra Benny Borg: «Lydbildet er like utsøkt følsomt gjennom hele albumet»

Nå kan du høre henne på musikkfest: – Det falt meg ikke inn at jeg kunne synge og spille gitar alene

– Dekning av flyktning-situasjoner blir ikke best av å sitte på en pult med Excel-ark

«Rocketman»: Akkurat den drømmereisen man kunne håpet på

Erlend Loe har skrive ei varm bok. Ikkje bare fordi ho utspelar seg i helvetet